

Előfizetési árak:

Egész évre frt 10.—
Félévre „ 5.—
Negyedévre „ 2.50
Egy hóra „ 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
Vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

Szerkesztőség

és
Kiadóhivatal:
Főplacc, a városháza
szemben.

Hirdetések a legmér-
retekeltettség árszámítás
mellett.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

A magyar tanárság.

— Az országos középiskolai tanáregyesület kassai közgyűlése alkalmából. —

Debreczen, július 5.

(s.) Midőn a magyar közművelődés, egyes tényezőinek tetteiben életjelt ad-magáról, rajtunk mindannyiszor ünne-pies hangulat vesz erőt; szinte ihle-tett ~~érzés~~ fog el, s ábrándjaink közt egy szebb jövő képét festgetjük. — Nem a mi hibánk, ha ez érzések közt azután kedélyünk mégis borongósa válik s tépelődésünkben végül csak a távolságot látjuk, amely ezt a szebb jövőt a mai mostohább viszonyoktól választja el.

E borongóssá váló érzés keres föl most is, mikor a tanáregyesület kas-sai közgyűlése alkalmából akarunk becsánát mondani és áldásos munkál-kodást kívánni a magyar tanárságnak.

A legtöbb magyar ember látóköre nem terjed túl azon a szűk határon, melyet neki az ujságos műveltség meg-ad; a legtöbb művelt ember egyedüli táplálékát a politikai pletykák képezik. Egy-egy nagyobb zajjal indult szellemi mozgalmat felkarolnak ugyan olykor-olykor, egy időre — de csak a divat mértéke szerint.

És szerintünk nem is az itt a fő-baj, hogy az állam kulturbudgetje ele-nyészően csekély, hanem a magyar társadalom léha, üres szelleme.

Ily sivár társadalmi viszonyok kö-zött a magyar tudományosság ügye csaknem kizárólag a magyar tanárság

vállain nyugszik. Emiatt e téren nem lehet más, szerencsésebb nemzeteknek munkafelosztási elvére hivatkozni; nem lehet megelégednie még a középiskolai tanárnak sem a pusztá tudományköz-lés egyszerűbb kötelességével. A ma-gyar kulturális nemzeti érdek ellen cselekszik az a tanár, ki hivatását eb-ben kimerítve látja. A magyar tanárnak a tudomány terén a közlés, kutatás, de mindenesetre még a pártolás is ele-ngethetetlen kötelessége.

Ezek annyival is inkább köteles-ségeik, mert ők a tudománynak hazánk-ban is képviselői. És hogy a tudományt, ezt az igazi nagyhatalmat, a társada-lommal szemben (oh bizony legtöbbször szemben!) méltóságának megfelelően képviselhessek, ehhez hiányzik leginkább társadalmi posztójuk.

A hivatalos ellenőrök egész sere-gén kívül még minden jó kabátú, írni olvasni tudó ember hivatást érez magá-ban a tanári működés bírálgatására. Az autonom intézeteknek gyakran csak a vagyon, szép nevű ősök és külső jólét alapján választott, de a dologhoz nem értő intézői (értjük itt különösen az alföldi kisebb tanintézetek némelyi-két), amint egy egyetemi tanárkitünő-ség nem alaptalanul említette s az au-tonom intézetek nagy fogyatkozásának tekintette. valóságos ijesztgetői a ta-nárságba kimenő ifjaknak.

A társadalmi bajokkal szemben, természetesen csak társadalmilag le-het tenni valamit. Az egyesülés, a kö-zös egységes munkára tömörülés ad

hatja meg a magyar tanárságnak azt a sulyt, azt a hatalmat, melyre saját és a nemzeti kultúra érdekében okve-tetlenül szüksége van.

Csakis ily összetartással törheti meg a magyar tanárság társadalmunk-nak azt a hagyományos, gőgös szelle-mét, mely a műveltség külső mázán ma már kapva-kap ugyan, de szívós kitarással áll ellent a tudomány hó-dító erejének s a mélyebb műveltség követeléseinek.

— Belföldi hírek. (A király B.-Hu-nyadon.) Bánffy-Hunyadról távirják, hogy ott nagyban készülnek a király fogadtatására, aki az őszi gyakorlatokra érkezik oda. A király Barcsay Ákos földbirtokosnál fog tartózkodni. A király kíséretében lesznek a törzskar, negyven tábornok, kilenczven tőzs-tiszt, továbbá királyi herczegek és minisz-terek. — (Megczáfolt londoni hír.) Temes-várott Molnár Viktor temesi főispán lemondásáról nem tudnak semmit, sőt azt mérvadó körökben igen valószínűtlennek tartják. — (Diószeghy őrmester édesapja.) Idősb Diószeghy Gábor, Szilágymegye számvéveje kegyelemért fog folyamodni a hadsereg parancsoló urához, a királyhoz a harmincz bebörtönözött huszár érdekében s ha a sze-gény fiuk sorsa jobbra fordul, abban bizo-nyára nagy része lesz neki is, aki még apai érzéseit is megtagadta, csakhogy segítsen rajtuk. — (A szociáldemokrata pártnak) a milleniumi sztrájk szervezésére indított moz-galma a hazafiasabb munkások körében nagy visszatetszést kelt, s hogy lehetetlenné tegyék a tervet, erős ellenakciózt indítottak. Legkö-zelebb nagy nyilvános gyűlést hívnak össze, a melyen tiltakozni fognak a sztrájk ellen, mely a munkásokat, mint hazafias érzés nél-kül való hadat állítja szembe az ezeréves Magyarországgal. — (A budapesti egyetemi

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Utirajzok.

A debreczeni kereskedelmi akadémia által 1895 április hó 7—19 között rendezett tanulmányi körutból

Irta: dr. Szántó Sámuel.

VII.

Brassói gyárak, vízvezeték, Zernest, Maros-Ujvár Kolozsvár, a Királyhágón át haza,

16-án reggel Scherg Vilmos és fia híres posztógyárát kerestük fel legelőször, hol a tulajdonos intézkedése következtében két csoportban jártuk be a gyári épületeket.

A gyár évenként mintegy 6—7 ezer vég szövetet gyárt 25—30 m. hosszúságban; na-gyobb részét belföldön értékesítik, egy része azonban a keleti tartományokba kerül. Nyers anyagai leginkább magyar gyapjút használ-nak, mert a legjobb; a feldolgozott gyapju mennyisége 300—400 ezer kgr. A munkások száma 200, legnagyobb részt nők, kik közül a szövők hetenkint 5—8 frtot, a fonók pedig 3—4.50 frtot kapnak munkabér fejében. A hajtórót képező gőzgép 150 lóerővel dol-gozik.

A gyár megtekintése után a „Kőolaj-finomító“ megismerésére indultunk; e vál-

lalat nagyság tekintetében a fumei petro-leum-finomítóval ugyan nem versenyezhetik, de ugy kiterjedés, mint berendezés és ter-melés tekintetében hazánk második finomító telepe.

Az igazgatóság társaságunkkal a pet-róleum finomítás rövid vázlatát és a kőolaj finomságának meghatározási módját (Abel-téle készülék) a vegytani laboratoriumban megismertetvén, a gyártelep részletes meg-tekintését kezdtük meg. Első látónivalónkat azon tartálykocsik képezték, melyekben a nyers kőolajat a telepre szállítják; évenként mintegy 500—600 tartálykocsi a 10,000 kg. petróleumot hoznak ide finomítás végett. A kocsi tartalmát a földalatti reservoirokba eresztik; innen vezetik tisztítás alkalmával a nyers kőolajat a lepárló kazánokba.

Délután Brassó városát övező hegylán-czolat egyik legérdekesebb pontjára, a 961 méter magas Cenk hegyre mentünk fel.

Fölséges látvány terült el előttünk, a város egyes részei keskeny földnyelvek alak-jában nyulnak be a dombok közé, az egyes helyeken még ma is megvannak a várfalak és többé-kevé-bbé összeomlott bástyakapuk. Szép kilátás nyílik egyuttal a Bárcaság győ-nyörű vidékére és a háromszéki síkságot övező hegyek változatos csoportjaira. A lát-tunk volt a brassói vízvezeték reservoirja, ide vezetik a körülbelül 5 ezer méter távol-

ságban levő Rabló völgyből, és Hasadtvölgy-ből 2, egyenkint fél méter átmérőjű vascső-vön a tiszta, üde forrásvizet. Két víztartó van a Cenk hegyen, a gyűjtő medenceze együttesen 2000 köbméter tartalommal bír, és e víztartókból a víz 7—8 atmoszféra, tehát oly nagy nyomással hatol a városi víz-vezető csövekbe, hogy midőn e vizet pohárba eresztik, a szódavizhez hasonlóan pezseg, a mi azonban csakhamar megszűnik és a víz tejszíne eltűnik. Majdnem hat óra volt az idő, mikor a Cenk tulsó oldalán lemenve a városba visszatértünk.

Április hó 17-én vasuton a Brassóhoz háromnegyed órányira távol Zernestre indul-tunk, hogy a híres Cellulose gyárat és a közvetlen mellette fekvő papirgyárat meg-tekintessük.

Az évi termelés 500 vagon á 100 m. m., vagyis 50.000 métermőzsa; nagyrészét Amerikába szállítják s hogy vámmentes le-gyen ezen áru, sűrűn átlikasztják és eldara-bolják; az Amerikába való kivitel most már csökkenő; a többit hazánkban és Ausztriá-ban dolgozzák fel. Alaptőkéje félmillió frt; a munkások száma 220, és gőzgépe 300 lóerejű.

A gyár megtekintése után a közvetlen mellette fekvő papirgyárba mentünk. A be-járat mellett vannak azon raktárak, hol a papirgyártáshoz szükséges rongyokat á 4—6

építkezések) tárgyában a napokban dr. Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter értekezletet tartott, melynek végeredményeképen a miniszter kijelentette, hogy a budapesti tud. egyetem kiegészítésének költségeiről külön törvényjavaslat útján kíván gondoskodni, mielőtt a bemutatott tervek s puhatolások alapján az építkezés költségei tekintetében megállapodásra jutottak.

— Külföldi hírek. (A szerb kormány válság.) A szerb kormány bukása, mint Belgrádból távirják, azért következett be, mert a karlsbadi egyességeket a király vonakodik szentesíteni. Szimics már fáradozik egy koalíciós kabinet alakításán. A Köln, Ztg. belgrádi levelezője azt jelenti, hogy a király és a radikális párt közt már meg egyezés jött létre egy átmeneti kormány kérdésében. A radikális pártvezéreket, Pasicsot, Grucisot és Vuicsot az utolsó három napon a király többször fogadta. — (Tüntetés a belga király ellen.) Abból az alkalomból, hogy a belga király Lütticht meg fogja látogatni, a lüttichi munkáspárt nagy republiánus tüntetést akar rendezni. A kormány megtett minden előkészületet, hogy a tüntetéseket lehetőleg megakadályozza. Mindazonáltal a király látogatását nagy aggodalommal várják. — (Crispi-herczeg.) Umberto király Crispinek az aostai herczeg és feleségének megérkezése alkalmával, a radikálisoknak Crispi ellen irányzott támadásaival szemben való tüntetésként a herczegi címet fogja adományozni Calatini előnévvel. — (Plener visszalépése.) Az osztrák egyesült német balpárt értekezletet tart, a melyben bejelentik Plenernek a mandátumáról való lemondását. A baloldal tagjainak körében az a szándék czirkulál, hogy Plenerhez bucsuiratot intézzenek. (A lapszerkező emléke.) Livornoból jelentik, hogy az ottani temetőben most leplezték le azt a közadakozásból gyűjtött mellszobrót, a melyet a megvilkolt Bandi szerkesztő sirja fölött emeltek. Bandit tudvalevőleg az anarchisták megvilkolták, a miért Caserio gyilkosságát elítélte.

A debreczeni vizsgák eredménye.

Debreczen, július 5.

A városi közigazgatási bizottság mai ülésén előterjesztett tanfelügyelői jelentés így emlékezik meg az iskolai vizsgálatokról: Az iskolai évet záró vizsgálatok város-

és megyeszerte megartattak; városunk területén csak a pallagi áll. iskolának és az orsz. tanítói árvaháznál kormányi engedéllyel átmenetileg szervezett osztatlan elemi iskola csonkaévfolyamának vizsgálata van hátra. A megyében végzett iskolavizsgálaton és a kereskedelmi akadémia érettségi vizsgálatán kívül 15 iskola 37 osztályának évvizsgálatán voltam jelen és legtöbb helyt egyenletes haladást tapasztaltam. Főleg az írásbeli dolgozatok és a leányok kézimunka fokozatai elégitettek ki; míg ez utóbbiakban a nőipariskola szakirányánál és kiviteli tökélyénél fogva természetesen kimagaslott: az iparos tanonciskolák azon magyarázatra váró visszaeséssel tűntek föl, hogy a kötelezett és eddig mindenkor szokásban volt munkakiállítás az idén mellőzték.

A irodai munkaforgalom iktatóra érkezett 184 ügydarabból 159-nek 152 kiadvánnyal elintézésére terjedt ki.

Léghajón az északi polusig.

Lehet-e az északi sarkig jutni?

A számos észak-sarki expedíció, melyeket körülbelül kétszáz év óta rendeznek, e kérdést tagadja, mert még egynek sem sikerült az óriási hó- és jégtömegeket, melyek a polushoz vezető utat elzárják, legyőzni.

E bástya mögött azonban nyílt, nyáron jégmentes tenger terül el. Ezt Piana, a földtan híres tanára, matematikai úton kiszámította; — ugyanily eredményre jutott Blanchartes, a híres francia tudós.

Az északi sark mögött levő nyílt tenger létezését mai napság már senki sem vonja kétségbe, tehát azon kell lenni, hogy az ember oda érjen. Minthogy pedig az tünt ki, hogy az északi polust 158 ezer m²-re körülvevő jégtömeget szárazföldi vagy tengeri úton lehetetlen áttörni, tehát meg kell kísérelni léghajón oda törni, ahova a rendkívüli akadályok hajókat közelíteni nem engednek.

Andrée, a svéd szabadalmi iroda főmérnöke próbálkozik az eszme kivitelével. A derék férfinak sikerült az illetékes körök figyelmét felkeltetni. Tervének keresztülvételéhez nemzetközi gyűjtés útján jött össze a pénz. Maga a svéd király 45,000 frankot,

Nobel, az ismert dinamitgyáros 90,000 frankot adományozott. Az összköltségek, melyek teljesen fedezve vannak, 180,000 frankra rugnak.

Tudományos körökben is nagy az érdeklődés Andrée terve iránt. Utitársai lesznek: Nils Eekholm, a kitünő csillagász és meteorologus és Panlander kapitány, aki már veszedelmes légutat tett meg.

Három feltételt köt Andrée a léghajóhoz, melyre nemcsak az expedíció sikere, hanem a buvárok élete is bizva van. Ezek a következők:

1. A léggömbnek elégséges felszálló erővel kell rendelkeznie, hogy a három utas a tudományos eszközöket, négy hónapra való élelmi szert, fegyvereket, hajót, melyet szánná lehet átalakítani, a ballasztot, szóval körülbelül 3000 klg. terhet elbirjon.

2. A léggömb impermeabilis legyen, hogy legalább harmincz napig levegőben tarthassa magát.

3. Legalább is némi módon kormányozható legyen.

A legnagyobb nehézséget a második feltétel teljesítése okozza, Oly léggömböt, mely harmincz napig a levegőben uszék, mindeddig nem sikerült előállítani. Legtöbb esetben a gömb már 24 óra alatt annyi gázt veszít, hogy a földre zuhan.

A kormányozhatóság kérdését Andrée egyszerű, de szerencsés módon oldja meg. Ő ugyanis léggömbjéhez egy *guide-roppe* nevű szerszámot akaszt. Guide-roppenek göröcs kötelet neveznek, melyet a hajóból kidobnak oly czélból, hogy a léggömb haladásának gyorsaságát csökkentse és a szárazföldre jutást elősegítse. Ez a *guide-roppe* mindig kilóg majd a hajóból és így a gömböt mintegy összeköti a földdel vagy tengerrel. Ez az eszköz kényszeríti a gömböt arra, hogy a földtől mindig körülbelül 250 méternyire maradjon.

Az a feltétel, hogy a léggömb harmincz napig a levegőben maradjon, csak elővigyázat, mert lehetséges, hogy az egész ut nem harmincz napig, hanem 30 óráig fog tartani. Ha oly szélirány volna, mely 1870-ben Páris ostroma alkalmával egy léghajót Norvégiába hajtott, úgy Andrée és társai céljukat öt-hat óra alatt is elérnék.

Hogy Andrée és társai a polusig eljutnak, majdnem kétségtelen. Az odautazás valószínűleg sikerül. Máskép áll a dolog a visszajövetellel. E kérdés mögött fenyegetően nagy kérdőjel leselkedik.

Vajjon alkalmas lesz-e még a léggömb a visszajövetelre?

frt métermázsánként és a pótszerű használható régi könyveket és egyéb nyomtatványokat a 4—4½ frt per q. tartják.

A gyár leginkább közönséges csomagoló papírt és papírcsákokat készít. Érdekessége miatt külön megemlíthető a zacskókészítő gép azért, mert a gép a beletett papírvetket gyors egymásutánban egyenkint összehajtja, megennyvezi beragasztja, az ennyire kész zacskókat egymásra rakja és a mint bizonyos számu, pl. 100 zacskó együtt van, csengetéssel jelzi, úgy, hogy a munkásnak nem kell egyebet tennie, mint hogy a pontosan megszámlált zacskócsomagot elvegye, összekösse és a szárítóhelyre vigye. A munkások száma 120—150 közt váltakozk. A gyárból kijövet az igazgatóság villásreggelivel is kedveskedett társaságunknak; e gyöngéd figyelmet megköszönve újra vasutra ültünk s visszatértünk Brassóba.

Délután 5 óra felé a Czenk alján elterülő sétányra mentünk, hogy a románok szokásos évi „nemzeti ünnepét“, helyesebben „tavaszi ünnepét“ nézzük. A katonazene összhangzó játéka mulattatta a nagy tömegben várakozó közönséget és elmúlt már 6 óra, a midőn nagy mozgás keletkezett, jelezve, hogy a Bolgárszögből a románok megindultak. A körülbelül 150 lovasból és 50 kocsiból álló diszmenet lassankint elvonult a sétány mellett. A zöld galyakat tartó s nem-

zeti öltözetüket hordó románok felvonulása festői látványt nyújtott.

E-te fél 8 órakor hagytuk el Brassót s egész éjjel utazva, 18-án hajnalban 4 órakor megérkeztünk Marosujvárra; körülbelül egy órai gyalogséta után a Maros folyó vashidjához értünk, hol a sóbányák igazgatóságának intézkedéséből vasuti kocsi várt reánk, mely a bányatelepre szállított bennünket.

A marosujvári sóterületen 2 akna van munkában, és pedig a „Rudolf“ és „Stefánia“ sóakna; mi az utóbbiba szálltunk le. Leszállás előtt az igazgató a sórétegek geológiai fekvéséről, a különböző sórétegekről és bányászati viszonyokról nyújtott tájékoztatást, azután megmutatta a különböző fényképfelvételeket és az itt talált só különböző érdekes példányait; végre felöltöttük a vászon zubbonyokat, fejünkre tettük a vászon sapkát, 5—6 csoportjával beszálltunk a sülyesztöbe és az akna legfelső szintjére ereszkedtünk alá.

A bánya mélyében, három csoportra osztva, kalauzaink vezetése és szakszerű magyarázata mellett bejártuk az egész földalatti helyiséget; legelőször a 60 méter magas erkélyt jártuk körül; e magasságból, mint madártávlatból, szépen ki lehetett venni az egész telepet s a függőleges sófalak gyönyörű erezetét, mely szebbnél-szebb változataival a szó legtéljesebb értelmében meg-

ragadó szép képet nyújtott a figyelmes szemlélőnek; később a lépcsőkön lementünk a föld felszínétől 90 méter mélységben fekvő sótalajra, hol a munkások a só bányászszák, illetve fejtik.

Ugy a Stefánia-, mint a Rudolf-tárnában electromos világítást alkalmaznak, ennek fejlesztésére, továbbá a felvonó gépek mozgására gőzgépet használnak; az előbbiben a gőzgép 30, utóbbiban 60 lóerejű.

Ebéd után az igazgatóság által rendelkezésünkre bocsátott kocsin visszatértünk a Maros hidjára, honnan gyors katonai lépésben mentünk az állomásra. Rövid, alig több mint két órai ut után, 5 óra 45 perczkor kincses Kolozsvárra értünk, ahol a Kereskedelmi Akadémia tanárikara élén Kiss Sándor igazgatóval és az ifjúság egy része élénk éljenzéssel fogadott.

A gőztramway kocsijain vonultunk be a Szamos melléki városba, melynek szép, rendezett utcái, élénk forgalma Erdély valóságos fővárosát árulják el, nem is szólva arról, hogy a magyarságnak ezen előretolt bástyája különböző és gazdag tanintézeivel és culturintézményeivel valóban fontos hivatást teljesít.

Kolozsvári tartózkodásunk célja egyrészt, hogy ottani kartársaink iránt való tiszteletünknek adjunk kifejezést, másrészt, hogy a királyhágói áttörést nappal mutassuk

André
ha a légg
hajót szá
Grönland
Nordenskj

A m

* A
gazdásági
le az álla
lentéseket
alesoportn
határideje
földmivelé
daja most
vármegyey
hogy az
téseket s
ezután je
bejelentés
ha a má
szavonás
forban a
tősséggel

* A
delemgy
ntján re
kiváló m
lyázat e
tervének
Rauscher
nagy é
Vágó Pá
tervezés
dök okn
az elisi
Kriger C
művésze
totta ké
A csodá
czimerén
merés b
az össze
kereske
jelenet
haladást
szög na
tart, a
társaság
bekért
A művé
művész

be ifj
Keresk
lésének

K
Akadé
interná
étterm
a colle
lyes es
étterm
kolozs
bennü
est em

A
esztu
korai
kisért
hogy
bennü

D
gyöny
tároló
elhagy
kolozs
resztü
vezet
és elh
köszer
fürdő
vizvá
moly

Andrée úgy tervezi, hogy az esetben, ha a léggömb alkalmatlan lesz, a velük vitt hajót számkóvá változtatják át, s megkísérik Grönlandon át azt az utat, melyen áttörni Nordenskjöld már egyszer hiában iparkodott.

A millenniumi kiállítás.

* A mezőgazdasági kiállítás. A mezőgazdasági és erdészeti csoport most zárta le az állandó kiállításaira vonatkozó bejelentéseket, kivéven a szőlőszeti és borászati alcsoportra vonatkozókat, a melyeknek a határideje csak augusztus 1-jén jár le. A földművelésügyi miniszterium kiállítási irodája most körlevélben felszólította valamennyi vármegye mezőgazdasági helyi bizottságát, hogy az eddig hozzájuk beérkezett bejelentéseket sürgősen küldjék föl, a még esetleg ezután jelenkezőket pedig értesítsék, hogy bejelentéseiket csakis akkor fogadják el, ha a már elfogadott bejelentések közül visszavonások történnek. Ez esetben is első sorban a különös érdekességgel és jelentőséggel bíró bejelentések jönnek figyelembe.

*

* A kiállítás díszoklevelei. A kereskedelmi miniszter tudvalevőleg meghívás útján rendelte meg az oklevéltervezeteket kiváló művészeknél, minthogy az előző pályázat eredménytelen maradt. A díszokmány tervezésével Lotz Károlyt és Rauscher Lajost bízta meg, a millenniumi nagy érmet igazoló okmány tervezésével Vágó Pált, a kiállítási érmet igazoló okmány tervezésével Dörre Tivadart, a közreműködők okmányának tervezésével Benczur Bélát az elismerő okmány elkészítésével pedig Kriger Gyula Párisban élő művészüket. A művészek közül Benczur Béla már benyújtotta kész tervét a kiállítás igazgatóságának. A csodálatos finomsággal rajzolt okiraton a czimerére támaszkodó Magyarország az elismerés babérját nyújtja a munkásnak, a kit az összes művészetek, tudományok, ipar és kereskedés jelvényei vesznek körül. Az egész jelenet fölött egy géniusz lebeg, kezében a haladást jelző világító fáklyával. Magyarország nagy czimerét, a melyet két géniusz tart, a művész a heraldikai és genealógiai társaságtól, valamint az országos levéltárból bekért teljes koronás czimer után rajzolta. A művészi oklevél sokszorosítását a tervező művész felügyelete alatt fogják végazni.

Domokos ur nyaral.

Előjáték.

Domokos ur négy heti szabadságidőt kapott. A kollegák irigykedve néznek a boldog férfinak, a ki már holnaptól kezdve korlátlan és hivatalmentes ura tetteinek. Mintha megnőtt és kiszélesedett volna a kis vörös emberke, a mint büszkén osztályozgatta s rakosgatta ide-oda a postautalványokat. Hja, kérem, az ő hivataluk nem olyan mint más közönséges hivatal. — Náluk az kitüntetés számba megy, ha valakinek öt-hat esztendőben egyszer szabadságidőt adnak. Arra büszke lehet az ember.

Mikor este elválnak a kollegák, sóhajtozva kívánnak neki boldog nyaralást — a főnök ur csak annyit mond, hogy a huszonkilencedik nap reggelén pontosan elvárja.

Domokos ur egyedül bandukolgat hazafelé. Elhatározta, hogy tiszta „kézelő“-ket fog felvenni s azután elmegy valamelyik vendéglőbe cigányt hallgatni. Milyen pompás dolog is lesz, abban a kedves tudatban, hogy másnap reggel nem kell hivatalba menni — egy kicsit elpityizálgatni. Utközben, a sok postai vevény irásától, meg pénzoivasástól összeszikkadt agyában valami hasonlati tele kezd derengeni, az ő állapota és ama bizonyos kalitkából kiszabadult madár állapota között.

Odahaza a szután kicseréli a kézelőit kopottas fekete kabátját leveti s felveszi az ujdonatú szürke nyári ruháját. Egészen jól fest benne. Ha még a haja is mind meg volna, legszebb hódítási reményekkel indulhatna el, jóllehet még így is elég csinos fickónak találja magát. A pénztárcájában öt forintot külön tesz — a mai estére. Marad még öt forintja. Milyen pompás napokat fog ő ebből magának csapni. A sógora hívta magához, aki postamester odalentt valamikis faluban. Ott fog nyaralni. Husz forintért vesz holmi egyet mást a gyermekeknek, a sógornak visz le purzicsán dohányt; az asszonyakegy sanzsan napernyőt — tíz forint

az oda vissza utazásra — marad még husz forintja a kugli parthiéokra, egy-egy pohár sörre delelőtt, meg egy kis tarokra. El se fogja tudni költeni a pénzét! Mire is, hiszen mindene meg lesz! És a sógora, aki olyan gavallér ember, nem is hagyja majd fizetni sehol. Nagyszerű dolga lesz!

Domokos ur füttyörészve, ugynevezett ruganyos léptekkel indul el hazulról cigányt hallgatni.

I. felvonás.

Idő: másnap délelőtt 11 óra. Domokos ur sápadtan ül az ágyban s a vizes üvegből nagy kortyokban iszik. A szürke nyári ruha borral és másféle italokkal leöntözve ott hever a földön. Barna, beütött nyári kalap.

az ágy alatt.

Domokos ur: (mélyen megindulva, tragikus rekedtséggel). Vége van, mindennek vége, Óh az a nyomorult cigány! Vörös bor, fehér bor! Jaj a fejem. (Kilép az ágyból s kopasz fejét bedugja a vizes laborba.) No most már jobban vagyok valamivel. (A kabátjából kikeresi a pénztárcáját, belenéz s azután dühösen eldobja.) Semmi, semmi. Még a jegyre se futná! Visszafekszik az ágyba s szomorú nyögdécselések között újra elalszik.)

II. felvonás.

Idő: egy hét múlva. Hely: a hivatalos helyiség. Személyek: a főnök és Domokos ur.

Főnök: Megbolondult ön? Szabadságon van és tölem munkát kér. Hiszen én helyettesítettem már mással. Menjen, szórakozzék.

Domokos ur: Nem tudok hova menni. Halálra unom magam, ha nem járhatok be a hivatalba.

Főnök: Önnek nincs most itt helye. A ki szabadságon van, az ne akarjon bejárni. Ön felforgatja az egész munkarendet Iszonyu ember.

Domokos ur: Kérem könyörüljön rajtam.

Főnök (megszánja): No isten neki, hát maradjon. Majd adok valamit az én dolgom-ból. (Hivatalos komolysággal) De megkövetelem ám, hogy pontos legyen, mert önnek sem nézem el, ha nyolcz órán túl jár be.

Domokos ur: Köszönöm, köszönöm. De-hogy járok nyolcz órán túl Holnap már megkezdem a dolgom. (Örvendezve kimegy a hivatalból.) Hála Istennek, már azt hittem, megöl az unalom. Oh, hogy is élhetnek meg az emberek hivatal nélkül!

JULIUS.

NAPI HIREK.

T á j é k o z t a t ó.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. — Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a felelők felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Kereskedelmi Akadémia palotájában.

Zeneestély a „Bika“ kávéházban: hétfőn Magyar testvérek, szerdán Rácz Károly. Az „Angol királynő“ szállodában minden kedden, pénteken és vasárnap.

be ifjainknak. Hátralevő időnköt tehát a Kereskedelmi Akadémia épülete és felszerelésének megtekintésére fordítottuk.

Kolozsvártt mindnyája a Kereskedelmi Akadémia vendégei voltunk. Tanulóink az internátusban helyeztettek el, melynek tágas éttermében jó vacsora várta őket, mi pedig a kollegák szives vendéglátása folytán kedélyes estét töltöttünk a „Központi szálloda“ éttermében. Feledhetetlen lesz előttünk a kolozsváriak collegiális szeretete, melylyel bennünket mindenkorra lekötöttek; a szép est emléke maradandó lelkünkben.

Ápril 19-én kora reggel szívélyesen bucsuztunk el kolozsvári collegáinktól, akik a korai idő dacára mindnyájan a vasútra kísérték és dobogó szívvel gondoltunk arra, hogy a délután újra szeretteink körébe hoz bennünket.

De azért teljes figyelemmel kísértük a gyönyörű panorámát, melyet az előttünk föl-tároló tájkép nyújtott. A Szamos völgyét elhagyva a folytonosan emelkedő pálya a kolozsvár-almás hegység áttörésén visz keresztül. Magas viaduktok, hosszú alagutak vezetnek át a keresztben húzódó hegységen és elhagyva a gyönyörű fekvésű egeresi kőszéntepeket, meg a regényes Jegenyefüldöt, érünk el Bánffy-Hunyadig, a magas vízvázlatához az ugynevezett Királyhágóhoz, mely a Kis-Szamos mellékfolyóinak keletre,

az Almás folyónak északra és Sebes-Körösnek nyugatra folyó völgyeit választja el egymástól. Magas hegytetőről néznek le reánk a régi Sebes vára romjai (innét a Sebes-Körös elnevezés) és így jutunk a Körös vadregényes völgyébe, melynek Csucs-Bucsa-Brátka közötti része a bihari Meszes és Réz-hegység közötti hatalmas áttörését mutatja. Hatalmas mészkőfalak emelkednek jobbról-balról, gyakran torokszerte szűkítve össze a Körös völgyét, melynek mentén csak nagy nehezen talál helyet a keskeny vasúti töltés. A vidék vadregényességét csak emelik a barlangok nyílásai, a zuhogó vizesések és a Körös zúgó folyása, melyen nagy merészen ereszkednek le a fával megrakott talpakból összeült egyszerű tutajok. Révnél a völgy kiszélesedik, a fehérlelő mészhegyekkel kellemes ellentétet képeznek a zöldelő vetések és lankás hegyoldalak között jutunk Erdély kulcsához, a soktornyu Nagyváradhoz. — Rövid ebéd után a vonat tovább robog a jól ismert tájakon át és Püspök-Ladányban átsatolással visz bennünket, most már vágódó kebellet, Debreczen felé.

Az ut változatos benyomásai sokáig fognak bennünk élni és emlékei annál becsesebbek, mert nem zavarták azt semmitféle kellemetlenségek. — Mindnyájan a legjobb egészségben tértünk haza.

Sétahangverseny a „Margit“-fürdő vendégő disztermében minden vasárnap délután 4 órakor a 39 gyalogezred zenekara.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10-től 12-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2-4 óráig. Kezdés a haladó csoport. Szerdán és pénteken a haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szombaton d. e. 11-12 órakor.

— **Rákosi Jenő a debreczeni Otthonnak.** Rákosi Jenő, a fővárosi írók és hírlapírók Otthon-körének elnöke a következő levelet intézte a debreczeni Otthon előkészítő bizottságához:

„Tisztelt uraim! Elsősorban Forray A. elnök, másodsorban a jegyző, harmadsorban összes debreczeni kollégáink, a leendő debreczeni Otthon összes tagjai: Önök egy telegrammal tiszteltek meg, a mely tőszét számba megy: fogadják kedves megemlékezésükért köszönetem. Jöhetnek még abba a helyzetbe, hogy valamilyen szolgálhatnak is önöknek. Azzal a szeretettel fogom tenni, a melylyel mesterségünkhöz és munkásaihoz ragaszkodom. Tartsanak meg szívökben, szerető kollégájak Rákosi Jenő.

— **Nagyváradiaik — Debreczenben.** Nagyvárad város tanácsa Tamás Jánossal állati hullaégető kemenczét szándékozik felállíttatni. Mielőtt ebben véglegesen határozna, ifj. Rimler Károly főkapitányt és Busch Dávid főmérnököt megbizta, hogy jöjjenek Debreczebe s az itteni állati hullaégető kemencze látása után tegyenek javaslatot.

— **Az anyakönyvvezető hivatalok berendezése.** Az állami anyakönyvekről szóló 1894. évi XXXIII. t. cz. 31. §-a értelmében az anyakönyvvezetéshez szükséges nyomtatóanyagokat és uralpokát adja csak az államkincstár terhére a belügyminiszter. Egyéb dologi kiadások *községi terhet* képeznek, még pedig elég tetemes új terhet, amint ezt a belügyminiszternek Debreczen város tanácsához ma érkezett körrendeletéből megtudjuk. Városunk közönségének az állami anyakönyvvezetés és polgári házasság életbeléptetése alkalmából a következő dologi kiadásokról kell gondoskodnia:

1. Az anyakönyvvezető részére a hivatalos helyiségnek szolgáltatása, bebutorozása, fűtetése, világítása és a szolgálával ellátása.

2. Az anyakönyvvezető hivatalos pecsétjének, a házasságkötésnél való közreműködéssel megbizott anyakönyvvezető által házasságkötéskor használandó hivatalos *jelvények* (nemzetiszínű *váltszalag* az ország czimerével) nemkülönbben az anyakönyvi kerületi beosztásra tekintettel készült helyiség nevtárnak beszerzése.

3. A házassági kihirdetések kifüggesztésére szolgáló, lehetőleg sodrony szövettel védett *tábla* készitendő.

A miniszter mindezen felszerelési tárgyakra nézve részletes utasítást is közöl.

Nevezetesen az anyakönyvvezető hivatalnak tisztességes butorzattal kell ellátva lenni. Kívül a helyiségen ezt a felírást követeli: „Magyar királyi anyakönyvvezető“ — s alatta olvasható legyen a hivatalos órák kitüntetése. Ugy a pecséten, melynek nyomóját 1 frt 50 krért, valamint a nemzeti színű váltszalagon, melyet a kincstár 5 frt 50 krért bocsát áruba, — az ország czimerének teljesen hiteles alakban kell előállítva lennie.

A házasság kihirdetése törvény szerinti az anyakönyvvezető hivatalos helyiségében és a község házában nyílt helyen 14 napig tartó kifüggesztéssel történik.

E célra sodronyszövettel védett külön tábla szolgál, melyet ezen felírással kell ellátni: „Házassulandók kihirdetése.“ Ily tábla alkalmazandó az anyakönyvvezető hivatalos helyiségében és a városházán.

Az anyakönyvvezető helyiségét október 1-ére az elrendelt módon föl kell szerezni és az ez irányban tett intézkedésekről aug. 15-ig pontos jelentést vár Perczel Dezső belügyminiszter.

— **Debreczen fejlődése.** Városunk állandó lakossága mindig több lesz az idegen illetőségűek ideköltözködése által. A rendőri bejelentési hivatalnak jelentése szerint a folyó év második negyedében 75 idegen költözött Debreczenbe állandó lakásra. A kerületi rendőrségek most szölitják föl a szabályrendelet értelmében a telepedési engedélyért folyamodjanak.

— **Utcza-gazdasági alapszabályok.** Koszorus Lajos, ügyvéd földbirtokos, mint a Hatvan utcai, Ondódi és új osztású földkezelő bíróság elnöke, tegnap délelőtt adta át Debreczen sz. kir. város tanácsai iktatójának, a gazdaság alakuló közgyűlési jegyzője Szilágyi Bálint ügyvéd által a mező rendőrségről szóló 1894. XII. t. cz. értelmében szerkesztett alapszabályt.

— **Öngyilkosság.** Nincs nap, melyen a lapok újdonsági rovatában itt, vagy amott szembe ne ötlene az szomorú czim. Tegnap éjjel H. Hadházon — a mint onnan írják — egy Tóth Gáborné szül. Flóra Julianna nevű szegény asszony unta meg 38 éves életének terhét s dobta el magát nagy könnyelműen. Állítólag már régebben zavarodott volt elméjében s így követte el végzetes tettét. Férje kinn dolgozott a mezőn; ott is halt s ma reggel azzal a hírrel szaladtak hozzá a szomszédok, hogy felesége felakasztotta magát. Megrendülve ment haza s az asszony csakugyan ott függött az alacsony lakó-szoba gerendáján; nyaka körül egy vizes-hordó kötélből készített hurok csavarodott. Már meg volt halva. Az orvosi vélemény szerint már éjjel 12 rakor kiszendvedt.

— **Muzeum és könyvtár Tisza-Füreden.** A Széll Kálmán elnöklete alatt működő „Országos Muzeum és Könyvtárbizottság“ mozgalmat indított az utóbbi időben szépen fejlődő Tisza-Füreden *közkönyvtár* létesítésére és az ottani régészeti egyesület gyűjteményeinek *rendes muzeummá* fejlesztése érdekében. A mozgalom sikerre vezetett, a mennyiben a régészeti egyesület és a városi képviselőtestület az országos bizottság titkára Porzolt Kálmán által összehívott közös értekezleten magukra vállalták a muzeum helyiségeinek felépítését s a könyvtár létesítését, ha a kormány a fentartásban segíti őket. Eötvös Loránd báró közoktatásügyi miniszter korábban meg is ígérte ezt, de a kultuszminiszterium épen a miniszterváltás alatt egy gazdátlan pillanatában elutasította a kérvényt. A régészeti egyesület Porzolt Kálmánhoz fordult ekkor segélyért, ki is az országos bizottság úriján Wlassics Gyula miniszter-től kinyerte a tiszafüredi muzeum és könyvtár számára az állandó állami segélyt, mely egyelőre évi 200 forint.

— **A király tudora.** A delegáczióális ebédek egyikén, — mint a Nemzet írja — rendkívül kedves, uralkodónak leeszkedő nyajasságát és azt a mindenre kiterjedő lelkiismeretes gondosságot, a mivel az ügyeket intézi, ékesen jellemző jelenet történt. Erre az ebédre hivatalos volt Hegedüs Sándor képviselő is, a kit a felség, mint minden alkalommal, ezuttal is hosszabb megszólítással tüntetett ki. Hegedüshöz a következő szavakkal fordult:

— Örülök, hogy az ön fia lesz az első doktor — sub auspiciis regis. Épen most intéztem el ügyét.

Hegedüs hálásan mondott köszönetet a kegyességért, a mire a felség Hegedüs fiáról, Hegedüs Lorándról, a kezébe megfordult, bizonyítványok alapján, nagy bizelgő nyilatkozatokat tett. Hangsúlyozta, hogy a bizonyítványokat egytől egyig figyelmesen végig nézte s örömet fejezte ki a fölött, hogy valamennyi nem minden napi tehetségről és szorgalmasságról tesz tanuságot.

Érdekes, hogy Hegedüs Lorándnak sub auspiciis regis doktorsága ügyében az illetékes hatóság nem minden bizonyítványát terjesztette

föl a felséghez. A király azonban, nyilván az előtte fekvők inspirálására, felküldte magának Hegedüs Loránt többi iskolai bizonyítványait s engedélyt az ünnepélyes doktorrá avatásra az összes bizonyítványok alapján adta meg.

— **Rákosi Jenő levele.** Komlóssy Miklós tudvalevőleg lefordította Taylor *Chatfield*, az újvilág kitűnő írójának „Amerikai grófnő“ című regényét, a melyből egy a „Csokonai“ nyomda által díszesen kiállított példányt megküldött Rákosi Jenőnek is. Mellékelte Komlóssy Miklós egy hírlapi közleményét is, mely *Reményi Edének Chatfielddel* való találkozását adja elő. A fő- és székvárosi „Otthon“-kör elnöke a következő sorokban felelt a megemlékezésre: *Budapestben*, 1895. július 2. Tisztelt Uram, Megjött levele, megjött az amerikai dolog is és megjött a könyve. — Köszönöm szives figyelmét. Holnap elutazom s magammal viszem s ha lehet, elolvasom. Ha lehet mondok, mert a nyári szünetet henyelésre szoktam használni, henyelni pedig annyi, mint nem írni és különösen nem olvasni. Fogadja szivesen üdvözlétem, kolleghiális tisztelettel Rákosi Jenő.

— **Agyonnyomott kocsi.** A m. á. vasútnak helybeli indóházánál ma délelőtt szomorú kimenetelű szerencsétlenség történt, melynek okozóját a vizsgálat lesz hivatva kideríteni. Az esetről tudósítunk a következőkben számol be. Midőn ma délelőtt 12 óra 22 perczkor *Ruff Jenő* mozdonyvezető és *Szűcs Jenő* mozdonyfűtő a Nyiregyháza felől érkező vonattal a debreczeni pályaudvarba beérkezett, a mozdonyt *Vasas János* kocsioló a fennállósabályok értelmében a vonatról leakasztotta. A mint ezután az első vágányon a fűtőház felé mentek, a jobb oldali eltérőnél a mozdony egy ott álló teherkocsiba ütközött s a kocsioló, *Vasas János* — kinek kötelessége lett volna az eltérésnél levő váltót másik vágányra irányítani — ez ideig még ösmeretlen oknál fogva — a kocsit és a mozdony közé szorult s életveszélyes sérüléseket szenvedett. A mozdony az üres teher-kocsit szétverte, a vágányból kiugrasztotta. *Vörös Hádor* állomásfőnök a sérült kocsiolót hordágyon a közkörházba szállíttatta. *Vasas* homlokán, feje tetején súlyos sérüléseket, azonkívül belső zúzódásokat is szenvedett. A pályaudvari felügyeletet *Kucsa Lajos* forgalmi tiszt gyakorolta, ki a szerencsétlenség története alkalmával a Budapest felé induló személyvonattal volt elfoglalva. *Vasas* 53 éves, nős, családos s most a közkörházban a halállal vívódik. Az ügyet vizsgálat végett átteszik a bírósághoz.

— **Tizezer forint heti megtakarítás.** A debreczeni kölcsön segítő egyesület igazgatósága tegnap *Zádor Lajos* elnöklete alatt a félévi mérlegét tárgyalta, mely örvendetes adatokat tartalmaz arra nézve, mennyire fejlesztte ez az intézmény a debreczeni közönség takarékosági hajamait. Ez idő szerint 52181 betét után hetenként 10496 frt. 20. krral gyarapszik a szövetkezet vagyona, mely törzsbetéti tőkében megközelíti az 1.330.000 frtot. Már az idén 300000 frttal több a szövetkezet vagyona, mint volt a múlt év végén s betétek száma pedig 13 ezerrel szaporodott. Hogy a hitel nyújtás terén is mily nagy szerepet játszik a szövetkezet, arra elég fölemlitenünk, hogy olcsó kamatláb mellett saját tagjai között 1.430000 frt. van kölcsön gyanánt kiosztva. A múlt félévi kamat bevétel 53000 frtot tesz.

— **Elűtött gyermek.** Ma reggel a Miklós-utca elején *Seifferd Imre*, Boldog Imre mészáros kocsi a sebesen vágató lovakkal elgázolt egy 8-9 éves kis gyermeket, ki több sérülést szenvedett. Mire a vigyázatlan kocsist a rendőr elfogta, akkorára az elűtött kis leányt már elvitték a szerencsétlenség

színhelyéről. Az esetet feljelentették a II ker. kapitányságnak.

— **Véres kardpárbaj.** Polczner Árpád és Szathmáry Zoltán hírlapírók véres kardpárbajt vívtak ma délelőtt a nagyerdőn. Polczner tetteleg inzultálta Szathmáryt s ez adott okot a párviadalra. A düellum súlyos feltételekkel ment végbe s Szathmáry barczképtelenségével végződött. Polczner teljesen sértetlen maradt. A felek a párbaj után nem békültek ki.

— **Vasuti internátus Debreczenben.** Nagy bajuk a magyar államvasutak tisztviselőinek az, hogy — különösen faluhelyen — nem nevelthetik gyermekeiket, mert nincs módjuk, hogy városba küldjék s ott ellátási díjat fizessenek értük. Leginkább sujtja ez azonban azokat a magyar hivatalnokokat, akik nemzeti ség vidékeken szolgálnak és a nemzeti ség iskoláiban gyermekeik magyar nyelvű és magyar szellemű oktatásban nem részesülhetnek. Már boldogult Baross Gábor foglalkozott a nagyobb magyar vasuti központokon olyan internátusok létesítésével, amelyekben a m. á. v. tisztviselők gyermekei gondozást és ellátást kaphassanak. Dániel Ernő kereskedelmi miniszter magáévátette ezt az ügy nevelési, mint nemzeti ség és emberbaráti szempontból üdvös eszmét és tárgyalásokat indított meg több várossal a hozzájárulás iránt. A miniszter az illető várostól telket és az építési költség előlegezését kéri, valamint ingyenes oktatást a községi iskoláiban. Így történt ez Kaposvárott, melynek internátusa 200000 frtba kerül s abban a Horvát Szlavon országban és a Dunántul levő vasutak tisztviselőinek gyermekei helyeztetnek el. Kaposváron kívül Debreczen, Szeged és Kolozsvár vannak internátusok helyéül ki szemelve. Mint értesülünk közelebb megindulnak a tárgyalások Debreczenben is.

— **Vasutak bevételei.** A debreczen-nánási vasutak az év öt első hónapjában 42,609, a debreczen-füzesabonyi vasutaknak 66,600, a debreczen-derecskei vasutak pedig 19,900 forint volt az üzleti bevétele.

— **Nevelői ajánlkozás elemi vagy középiskolai tanulók mellé a nagy vakációra egy joghallgató.** Bővebb értesítést ad szerkesztőségünk.

„Mentor“ ellátási vállalat. Fontos kérdést old meg e vállalat, a mikor az ezredéves országos kiállítási igazgatóságnak pártfogása alatt működését megkezdette. A lakáskérdés okozza minden a kiállításra felrándulóknak a legnagyobb gondot, mert nemcsak attól tart, hogy nem kap lakást, de fél a kiállítás tartama alatt azok drágaságától.

A vállalat saját szállóhelyeit rendezte be és minden jelentkezőnek 7 napra már előre lefoglalja szobáját, jöjjön az a kiállítás tartama alatt bármikor is Budapestre. Az étkezési szelvények a főváros és a kiállítási terület több előkelő vendéglőiben bírnak érvényvel, míg a közlekedés a lóvonat és a villamosvasutal bármely vonalon teljesíthető. A vállalat ellátási könyvecskéi 7 napra szóló szoba, étkezés, közlekedés, kiállítás és szórakoztató szelvényeket tartalmaznak. Azonkívül játszanak a kiállítási tombolán és egy hét napra szóló 2000 koronás baleset biztosítási barczával bírnak.

Egy könyvecske ára 42 forint, beszerezhető 1 frt heti, vagy 4 frt 20 kros havi lefizetés mellett már ma és az esetben, ha egy 6 frt 50 kros napi szelvényvel pótolva lesz, 2 személy által 4 napra bir érvényvel. Nem csoda, ha az ország minden részéről már is oly nagy számban érkeznek a vállalathoz bejelentések, és így a községi helyesen cselekedne, ha minél előbb jelentkeznek, mintán a vállalat csak korlátolt számban fogad el előjegyzéseket.

Vakmerő rablás.

Mult hó 28-án éjjel vakmerő rablást követtek el a timár-utczai 2299. sz. háznál, Filfi Sándor vasuti lakatos lakásán. — Filfi Sándor akkor éjjel szolgálattételre volt kirendelve. Még este 8 óra előtt eltávozott hazulról s a lakáson neje s kis leány cselédje maradt.

A timár-utczai 2299. számú házban, hol Filfi lakik, több más lakó is van. A kaput, hol egyik, hol másik lakó zárja be. Az említett estén, Filfiné vallomása szerint a kaput ő zárta be. Ez kilencz óra után történt a kapuzárás után bement lakásába, becukta a konyha ajtót s lefeküdt. Sokáig nem tudott elaludni s az ágyban fekvé, ébren töltötte az éjjelt.

Tizenkét óra után zajt, lépteket hallott szobájában. Egy ideig nem gondolt semmi rosszra. Azt hitte, hogy macska okozza a zajt. Hallgatódzott s arra a tapasztalatra jött, hogy a zaj csak nem szünik s valakinek lélegzetvételét is hallotta.

— Ki jár itt? — kérdé ágyában felülve.

Alig ejté ki e szavakat, midőn a szobában gyertyafényt s egy emberi alakot látott meg. A szobában levő egyén, magas, barna, és ruházatából ítélve, a munkásosztályhoz tartozó egyén volt, ki az égő gyertyával kezében ágya felé közeledett. A halálra rémült asszonyt ülő helyzetéből lenyomva, megöléssel fenyegette, ha szólni mer, avagy segítségért kiabál. Az asszony félelemtől reszketve nem tudott szóhoz jutni s tehetetlenül nézte a betörő munkáját. A rabló a gyertyával a komóthoz ment, — miközben az asszonyt folyton figyelemmel kísérte — míg a gyertyát letette kezéből s a komót be nem zárt fiókjait kezdte kihuzgálni.

Először is a felső fiókot nyitotta ki s ott szétdulva mindent, a talált tárgyakat u. m. egy női arany órát, arany lánczot, arany karéket, arany melltűt kivette s az ablakon kidobta az utcára. Ezután a középső fiókot is ki motozta; ahol ruhaneműeket talált. Azokat is kidobta az utcára. Ezután a többi szekrényeket nyitogatta fel, de azokban az ott talált kevés értékű tárggyakkal még nem volt megelégedve. Tettes midőn már elvívésre érdemes több zsákmányt nem fedezhetett fel a szobában, a gyertyát eloltotta, az utcára nyíló egyik ablakon, kiugrott az utcára és a sötétben eltűnt.

Filfiné, midőn látta, hogy a rabló nincs már a szobában, fölkel az ágyból, az udvarra futott s a lakókat fellármázta. A lakók egyrésze az utcára szaladt ki a rabló után de már nyomát sem láthaták.

Siettek aztán az állomásra rendőrökért. Balázs János rendőrbiztos azonnal meg is jelent a helyszínén s a vizsgálatot nyomban megkezdette.

Kihallgatta első sorban is Filfinét. Filfiné vallomása szerint az ösmeretlen rabló a munkásosztályhoz tartozó, 35 éves, magas barna egyén volt. Kék zubbony s szürke vászonnadrágot viselt. Figyelemmel kísérte Filfiné s egy igen feltűnő jel ötlött szemébe, miről a rablót könnyen fel lehet ösmerni. Ugyanis, jobb kezén a középujjáról két iz hiányzik.

Ezután megsejlelték a helyet, hol a rabló a szobába hatolt. Minden jel arra mutat, hogy bezáratta magát az udvarba. Mikor már eicsendesült az udvar, Filfiné

konyhájának ablakát betörte a zárt felnyitotta s az ablakon bemászott a konyhába. A konyhából aztán a nyitott szobába könnyen bejutott.

Balázs János rendőrbiztos a birtokában volt vallomások után tovább kutatott a vakmerő rabló után. A nyomozás kiderítette, hogy a tettes nem egyedül követte el a rablást, hanem bűntársa is volt. A czimbora állott őrt, míg a másik a szobában működött és ennek dobta ki a rablott tárgyakat az utcára. Balázs a leírás szerint csakhamar nyomára jutott a tettesnek. Első ízben a leírásról azt hitte, hogy a rabló lakatos mester, de olyan lakatos segédet, ki nek közép ujjáról két iz hiányoznék, nem talált az városban. A nyomozást ezután más irányban folytatta s kiderítette, hogy a főutczán aszfaltozó munkásokkal együtt dolgozott a rabló. A munkafelügyelő kijelentette, hogy a keresett egyént mult hó 27-én elbocsáottat a szolgálatból, de nem tudja hova ment.

Vezetéknevét tudja csak, de személyére nézve más közelebbi megjelölést nem adhat. A rabló neve a felügyelő szerint Szinai s állítólag Gümörmegebe való. A rablást megelőző délutánon egy Bószörményi nevű munkás beszélt vele. Vasárnap 29-én mint a 7. számú rendőr jelentette az embervásárban látta a leíráshoz hasonló egyént, ki marék ezüst pénzt vett ki zsetéből s a munkásokat etette-itatta.

Azóta nem látta senki a városban, azt hiszik, hogy elutazott, mindezek dacára Balázs r. biztos erélyesen nyomozza a vakmerő rablót s a társát, s már ujabb fonál is került a rendőrség kezébe, a melynek segítségével aligha nem hamar hurokra kerül a rabló.

Táviratok.

A szerb kormány válság.

Budapest, július 5. (A D. E. er. (Érk. d. u. 3 ó.) Belgrádból érkezett táviratok jelentik, hogy hirszerint Szimics bécsi nagykövet nem fogadta el a megbízást a koalíziós kabinet megalakítására nézve. Most Novakovicssal folytatnak tárgyalásokat a kabinet megalakítása tárgyában.

Plener lemondása.

Budapest, július 5. (A „D. E.“ ered. táv. Érkezett d. u. 4 órakor.) Bécsből jelentik. — A német liberalis párt feliratot intézett lemondott vezéréhez, Plenerhez, melyben üdvözlí és kijelenti hogy most is vezérének tekinti és ama reményének ad kifejezést, hogy rövid idő múlva a klubban ismét viszontlátják.

Államtitkár és képviselő párbaja Olaszországban.

Budapest július 5. (A D. E. ered. táv. Érkezett d. u. 3 óra 30 p.) Rómából érkezett táviratok jelentik, hogy ma Galli államtitkár és Marescaleni képviselő kardpárbajt vívtak. A párbaj súlyos feltételek mellett ment végbe s rövid tusa után Marescaleni fején, Galli kezén kapott súlyos sebet.

Hamis kártyás.

— Genre kép. —

Hivatalnok volt egy bankháznál Lilienthal Béla kevés fizetéssel s mégis megakar házasolni.

Szép volt a lány, de szegény, s mégis szerette a kényelmet, a szép ruhát a hangversenyeket és bálakat.

Férje szerette s nem csoda, ha idegen pénzhez nyult, mikor nem mert, vagy nem tudott ellentmondani a felesége kívánságainak. Egy ideig eltűrte a felesége szemrehányásait, és gúnyát, csak hogy továbbra is becsületes ember maradjon, de mikor az asszony elővette leghatalmasabb fegyverét, a könyveket, akkor megtört az ellentállás és sikkasztott.

Mindent nap közönséges történet ez ma, melynek a napilapok hírvivatait szokták élnkíteni.

Rájöttek a sikkasztásra, kivallatták, elítélték.

Három évig volt a börtönben, honnan büntetése letelte előtt szabadon bocsájtották.

Az asszony a börtön előtt várta, két kis gyermekével, s ő mindent megbocsájtva, sirva omlott reá.

Egy szobás lakásba húzták meg magukat két kis gyermekükkel. A feleség egész nap varrogatott, míg a férj állás után szalagált

De ki adott volna munkát, állást a fegyencnek? Ki bízhatott volna meg egy sikkasztóban?

Egy kis éjjeli kávéházba tértem, mely reggelig nyitva szokott lenni. Az első teremben el volt oltva a gáz, mert nem volt vendég s csak a kártya szobából szűrődött át a világosság.

Oda mentem s egy sarok asztalhoz ültem a megrendelt teát szürcsölgetni.

A mellett levő asztalnál hárman ültek és kártyáztak. Két kövér vidéki — bizonyosan kupeczek — meg Lilienthal, a ki folytonosan nyert.

Nem nagy összegbe játszottak, mert egy két forintnál sohasem volt több a kasszában, de azon, hogy a kopott kabátu ur, ki perte beszélt a főpinczérről, mindig besepri a csengő hatókákat.

Sokáig játszottak még, mikor az egyik odakapott a kabátoshoz.

— Hát ez mi? ordította az toroka szakadtából.

Egy kártyát rántott ki a kabát ujjából s torokon ragadta a halásápadtra vált kopott kabátost.

— Sipis, sipis, üvöltötte a másik, s egyba főbe verte a csalót, kinek orrán száján kibugyant a vére.

Aztán megfogták, s az ajtóig ütlegelve kidobták.

— Negyvenöt forintomat vitte el a sipis — s üszögta az egyik kis idő múlva.

— Ki gondolta volna erről az alázatos képürről, hogy sipis?

— No, de megkapta a magáét, kivertem vagy negyvenöt forint árát rajta!

— Én is!

A pinczerek szótlanul bámulták a két vidéki atyafira, kik borozni kezdtek.

Fizettem és mentem.

Kün a lámpás alatt törülgette le a vért arczáról a sipis. Aztán meg a pénzt kezdte számlálni.

— Nyolcvan forintot nyertem — motyogta önelégülten, s dagadt arczán boldog mosoly futott végig.

Reszkette gyürte zsebre a pénzt és sietve ment tovább.

Odahaza virasztva várt a felesége a kisebb gyermek betegágya előtt s a haza érkező férjet nem fogadta szemrehányással, hanem megölelte.

A kopott ur, mikor az asztalra szórta a pénzt, csak ennyit mondott:

— Nem jártam hiába!

A felesége bámulva nézett hol a pénzre hol a férje mosolygó arczára, mely még mindig véres volt.

— Az istenért mi történt veled? Arcozod csupa vér!

A hamis kártyás félrefordította fejét.

— Elestem a göröngyös uton s talán meg is ütöttem egy kissé magam. De azért nem fáj, egy ceppet se fáj!

(R.)

Szikrák.

A csodagyerek.

Atya: — Az én idősebb fiam valóságos csodagyerek!

Látogató: — Hogy érti ezt, uram?

Atya: — A fiu már hat esztendő és még semmit nem mondott vagy csinált, amivel feltűnést keltett volna.

*

Fiatal ember: — Nagyon kellemetlen esetem volt. A minap este, valamelyik társaságban egy fiatal hölgyet megcsókoltam; a hölgy megharagudott s azóta nem akar beszélni velem.

Kisasszony: — Többször is megcsókolta?

Fiatal ember: — Csakis egyetlenegyszer.

Kisasszony: — És mégis csodálkozik, hogy haragszik önre?

*

Pesztunka: — Maga, Emmácska, nagyon kegyetlenül viseli magát. Szinte óhatanunk kell, hogy ne legyenek gyermekek.

Emmácska: — Az csakugyan pompás dolog volna, akkor pesztunkák sem lennének.

*

A talléros nyul. Mikszáth Kálmán jegyzőkönyvéből közli a P. H. a következő adomát: Köztudomású dolog, hogy Elek Gusztáv Magyarországon a legkitűnőbb lővő akit „tallér-lővő”-nek is hívják, minek utána egyszer, meg kétségtelenül többször is, a földobott tallérokat egymásután lötte át a pisztolya golyójával, anélkül, hogy csak egyszer is hibázott volna. Hát ezzel a tallér-lővő Elek Gusztávval történt meg egyszer, hogy nagy uri társaságban vadászott, még pedig nyulakra. Hogy hogy nem, elég az hozzá, hogy egy fölhasználott nyul került elébe, jó közel s vidáman futott tovább, mert Elek Gusztáv, noha rá is duplázott, nem találta. József főherceg, aki ott állott a közelben, nevetve jegyezte meg: — Jól járt a szegény ugrifüles, hogy nem visel tallért a nyakán.

*

A virágáros leány megszólít egy elegánsan öltözött urat, ki az Andrássy-uton egy fiatal nővel karon fogva sétál.

— Vegyen az ur bokrétét a nagyságos asszonynak.

Az ur egyszerű kézlegyintéssel igyekszik eltávolítani a virágáros leányt. Amikor azonban ez még nagyobb hévvel kínálja virágait, így szól hozzá:

— Ugyan menjen már, nem látja, hogy hiába erőszakoskodik. A feleségemmel sétálok.

A sors keze.

— Regény. —

Írta: Porosalmy Gyula.

(Folytatás.)

11.

Beléndfy hallgatott. Várt a hölgy szavaira.

Hosszas szünet után, a hölgy egy gondolattól meglepetve, hirtelen megáll az ifju előtt.

— Jó, önnek adom Flórát, de tegyen meg egyet, mindenestre az esküvő előtt. Fedezzen fel mindent óvatosan Jenőffy előtt de aztán a világ semmit se tudjon meg ez esetből . . .

Szent Gál gróf nem merte a felfedezést megtenni.

— Helyes, megteszem, szívt örömtelten felugorva az ifju s indulni készült.

— Tehát mátol kezdve szövetségeselek leszünk — szívt a hölgy távozóra kezét nyujtva.

Az ifju megcsókolta a feléje nyujtott kezét.

— Csak legyen bizalommal Nagysád. Az esküvő sem fog megtörténni; a világ sem fog megtudni az egészről egy betűnyit egy hangot sem. . . .

VII.

Beléndfy Gáspár csak az esküvő előtt találkozhatott Jenőffyvel, mivel ez ide-oda utazgatott s előkészületeivel volt elfoglalva, vagy pedig többen voltak egyszerre együtt.

Ekkor is anyjával találta együtt a szakadéknál, mely világhírű hely egy hozzá fűzött régi mondáról.

Jenőffy jegyesétől jött. Anyja kisirt szemekkel ült mellette a kocsin s végzetlen bánatos volt.

Beléndfy a szirt mögött várta őket. Tudta, hogy hol vannak s hogy még ma vissza is kell jönnök. Ámbár tartott tőle hogy ez ifju Jenőffy nem talál vissza jönni.

Vissza jött. Már messziről észrevette őket. Mikor a szirt mellett haladtak, megállította a kocsi Jenőffy.

— Hát te mit csinálsz itt, kérdé Beléndfytól — jer ül fel.

Nagyon jókedvében volt.

Beléndfy tagadólag rázta fejét.

— Nem ülök fel. Jer szállj le inkább te is, lőjünk egy vadat a mennyegződre. Én ebben fáradozom most.

— Köszönöm — kiáltá le örömmel az ifju — de hiszen már van elég vad löve. Jer ül fel inkább s menjünk haza.

— Már miért tennék ezt? ugy sincs semmi dolgod otthon, egy kis fontos beszédem is lenne veled, ezután nem lesz rá alkalmam. Este fele hazamegyünk, maradj te itt.

Jenőffy egy kissé gondolkozni kezdett. Majd puskáját magához ragadva, anyját megcsókolt s leugrott a kocsirol.

— Vacsorára otthon leszünk szívt anyjához. Isten veled!

Ezzel intett a kocsinak s a kocsit elrobogott; a két ifju pedig a szirtre kapaszkodott fel.

Előbb közönyös dolgokról beszélgettek. Beléndfy igyekezett csakhamar a beszédet a holnap nászra terelni, félvén, hogy kevés ideig lehetnek együtt.

Mire a szirtetöre felértek, már hevesen vitakozott a két ifju.

Főnt a tetőn megálltak pihenni. Itt Beléndfy valamit mondott Jenőffynak, a mire ez olyan dühbe jött, hogy fegyverét eldobva pusztá kézzel rohant Beléndfyre, hogy megfojtsa . . .

Te zsvány, rabló, korhely, becsületesrabló kiáltá.

Amaz védelmezni kezdett. Dulakodás fejlődött ki köztük. Végre is Jenőffy lett az erősebb s legyőzve ellenfelét fojtogatni kezdte. A kétségbeesés emberfeletti erőt kölcsönöz neki, míg Beléndfyt a habozás megfosztá erejétől.

Beléndfy minden erejét megfeszítve, kiszabadítá torkát a Jenőffy karmai közül átfogva annak kezeit úgy piheg felé:

— Esküszöm, hogy igaz!

— Hamisan esküszöl, mert nem lehet — válaszolá elfúlva Jenőffy — csak elakarod tőlem rabolni menyasszonyomat becsületesemet. Ismerem jól tervedet . . .

— Ártatlan vagyok — nyögé egyre Beléndfy — hogy bebizonyíthassam, jöjj menjünk anyádhoz . . . lásd bizonyítékaimat. Ha anyád a bizonyítékok láttára is tagadja ha azt vallja hogy nem igaz, akkor döntsön köztünk lovagias küzdelem: a kard akko

megölhetsz... de ha most megölsz, úgy ártatlanul halok meg.

Jenőffy egy kissé gondolkozni kezdett. Láta, hogy Beléndfy nem is igyekszik magát védeni. Fölugrott tehát tehetetlen ellenfeléről s annak fegyverét fölkapva kisüté. Azután pedig a magát vette elő.

— Jöjj velem, anyámhoz! kiáltott rá ki kelt arczczal. Ha igazad lesz: jajj, nekem; ha hazudtál jajj neked!

* * *

Az özvegy Jenőffyné midőn látta, hogy az esküvő elmaradhatatlan, s már csak órák, egy nap s egy éjjel választják el tőle, nagyon kétségbe esett.

Az esküvő előtti nap reggelén mint tudjuk is, fiával elment nővérehez, hogy utoljára még beszéljen vele: hogy mit akar már? mikor s hogyan akadályozza meg az esküvőt?

A nővér mosolyogva nyugtatá meg, hogy ne féljen, lesz a ki megakadályozza a fiatalok egybekelését, rajtok kívül álló egyén. A világ nem tud meg semmit.

Igy megnyugtatta bocsátotta el magától nényét, Jenőffynét, ki bucsuzóra ennyit sugott neki:

— Ha reggelig meg nem semmisül: úgy velem nem beszélés többet.

A nővér, ki jól tudta, hogy Beléndffy hol várakozik azzal a szándékkal, hogy ma Jenőffyyel minden áron beszélni fog, csak ennyit szólt:

— Légy nyugodt!

A hölgy azonban nem lett teljesen megnyugtatta. Balsejtelmektől gyötörve ült fel a kocsiba, hogy odahaza tegye a végső intézkedéseket a menyasszony fogadására, hogy megnézzze, vajon teljesen rendben van-e minden. — És hogy tegye magának is a készüléteket — az utolsó utra.

A boldog jegyespár pedig szivrepesve várta a menyegzői napot, mitől már csak órák választották el őket s a legmelegebben a legboldogabban váltak el egymástól.

Késő este volt már s a két ifju még sem tért vissza. Jenőffyné nyugtalankodni kezdett miattuk.

Egyszer megérkeztek, de minő állapotban!

Rubázatuk összeporolva, tépve; arcuk elváltozva. Jenőffy nem mint eddig, barátságosan bocsátá be vendégét, hanem csaknem belökte maga előtt az ajtón.

— Most beszélj nyomorult! — kiálta Beléndfyre s ezzel a diványon ülő anyja elé vonszolta.

— Mi lelt fiam? mi az? — kérdé a hölgy ámulatlan, ijedten.

— Rágalmazott — szólt Jenőffy mély keservvel — rágalmazott téged, iszonyatos dolgot beszélt menyasszonyomról...

Az anyja arca halálsápadt lett... Jenőffy ezt nem vette észre nagy izgalomban. Anyja elé térdelt:

— Oh, czáföld meg anyám e nyomorultat — esenge hozzá összetett kezekkel — hazudtold meg, hogy nem igaz az, a mivel téged vádol, hogy te meggyaláztad volna atyám, őseim nevét bünyös viszonynyal, minek gyümölcse egy leány gyermek, ki... ki...

Tovább nem folytathatta, hangja elfult, csak esengve nézett fel anyjára, irgalomért esdve, — várva a szót ajkairól.

A szegény hölgy félholtan küzködött önmagával a pamlagon... Mit tegyen? Megmondja a valót? ezáltal felbonthatja a jegyesek közt a viszonyt, de... de a világ ítélete... Ime, egykori esküdt ellenségének, kivel kényszervizonyban volt, ennek a Beléndffynének a fia a vádló... Ez tönkre teszi nemcsak az ő, hanem a fia nevét, jövőjét is... Mit csinál a fia, ha most megtudja a valót?

Látta Beléndffyt diadalmasan mosolyogni.

Ez és fia újabb esengő szavai felrázták aléltóságából...

— Miért hallgatsz anyám? Vagy talán valót mondott e nyomorult? Akkor... akkor nincs neked többé fiad... Oh beszélj, igaz-e a mit beszél, vagy hazugság?

A hölgy elszántan ugrott fel. Jöjjön, a minek jönni kell, megmondja a valót... Az esküvő jutott eszébe.

Ekkor ismét föra tekintett, ki nyomorultul, meggörnyedve még mindig a divány előtt tehetetlenül hevert.

Megszánta. Inkább ő vész el, de fiát, annak nevét, becsületét megmenti. — Erre fia féltékenyebb volt, mint életére.

— Hazudik! — ejté ki végre. Jenőffy örületes örömmel ugrott fel e szóra, nyaka közé omlott anyjának.

— Tudtam, jó anyám, hogy csak rágalom... Beléndfy még halványabb lett, mint a minő eddig volt.

— Okmányaim vannak — hebegé. — Nyomorultul hazudsz! — kiálta rá a nő — apád esküdt ellenségem volt, csak rágalmakat hagyhatott örökségül reád, ellenem.

Az anyja azt hitte, hogy nem Beléndfy az, kit nővére megbizott az esküvő megakadályozásával, hanem Beléndfy csak úgy akarja őket törbe ejteni a dus jutaloga reményében, mint atyja tette vele.

Anyja szava után Jenőffy ingerülten bontakozott ki karjai közül s hévvel kiáltott rá. Hitvány rágalmazó! jösz velem, többet e helyre be nem lépsz...

Ezzel maga után vonszolta Beléndffyt. — Fiam jöjj vissza! kiálta utána az anyja s utána indult, de messze nem mehetett, mert össze rogyott...

Éppen azon a helyen, a hol egykor Beléndffy Gábor megtalálta...

Akkorra a két ifju már messze volt. Jenőffy kardokat választott szobájában s tehetetlen ellenfelét magával vonszolta a hűvös, holdvilágos éjszakán ki a szakadék fölé, a szirtetöre, hogy távol legyen anyjától a bosszu harc.

— Ott állt. Beléndfy is. — Nem akartalak védtelenül megölni — szólt Jenőffy itt Beléndffyhez — pedig kezemben voltál. Gyaláztad anyámat, nevetet, jegyesemet. Megérdemelte volna érte hogy megöljelek mert hitványul rágalmaztál. Itt e kard, védheted magad férfiasan. Őlj meg, ha tudsz, én megöllek, ha tehetem. Nem fogok irgalmazni a hol meggyaláztál először bennünket: ott marad egyikünk... (Folyt. köv).

Budapesti áru-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi üzlet (Nádor u. 6. sz.) tudósítása a „Debreceni Ellenőr“ részére.

Budapest, július 4.

Napi jelentés.

Gabona-üzlet. Buzát ma jól kínáltak, a vételkedv tartózkodó volt, s az irányzat el-lanyhult. Elkelt 18,000 mm. 5 krral olcsóbb árákon.

Eladások:

Tiszavidéki 100-82⁵ mm. 7.27¹/₂ frt. 2000-81⁵ mm. 7.27¹/₂ frt. 2000-81⁵ mm. 7.25 frt. 300-81⁵ mm. 7.20 frt. 100-82 mm. 7.25 frt. 200-80⁵ mm. 7.16 frt.

3 havi időre Zab 6.40-6.65

készpénzfizetés mellett.

Határidő-üzlet. Amerikából lanyhább árfolyamokat jelentettek, mire nálunk is lanyhán indult az üzlet buzában s igen gyenge üzlet mellett lanyhán zárult is. Tengeri szintén valamivel lanyhábban indult, s közepes élénk sűgű üzlet mellett változatlanul zárultak. Zab és rozs továbbra is lanyhák.

Zárlat 1 óra:

B u z a szept.-októ-berre 1895	6.79-6.81
R o z s szeptem.-okt.-re 1895	5.69-5.70
Tengeri jul.-aug-ra 1895	5.99-6.11
" máj.-júniusra 1895	5.09-5.14

Z a b őszre 1895	5.67-5.69
R e p e z e aug.-szept. 1895	9.75-

Zárlat 4 óra:

B u z a szept.-okt. 1895	6.75-6.77
R o z s szept.-okt.-re 1895	5.61-5.66
Tengeri jul.-aug-ra 1895	6.-6.02
" máj.-június-ra 1895	5.08-5.10
Z a b őszre 1895	5.70-5.72
R e p e z e aug.-szeptre 1895	9.75-

Időjárás derült.

Érték-tőzsde.

(A debreceni „közgazdasági bank részvénytársaság“ közlése 1895. július 5-én.)

Allamadósság:

Magyar aranyáradék 4%	123.-	123.50
vasuti barnházási köt. 4 ¹ / ₂ %	125.75	126.75
" koronajáradék 4%	99.60	100.10
" regále vált. kötvény 4 ¹ / ₂ %	101.25	102.25
Osztrák aranyáradék 4%	123.50	124.-
Egységes állam kötvény 4 ¹ / ₂ %	101.-	101.50
Tisza-szegedi 4%-os nyeresémény-sors	147.-	148.-

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	491.-	491.25
Osztrák hitelbank részvény	407.25	407.50
Magyaripar- és kereskedelmi bank. r.	137.50	137.75

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4%-os sorsj.	129.-	130.-
" 3%-os	109.75	110.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	118.-	119.-
Nagyar vöröskereszt sorsjegy	10.40	11.80
Osztrák " " "	18.40	18.50
Olasz " " "	13.10	13.50
Bazilika sorsjegy	8.-	8.50
Jó-sziv " " "	3.15	3.40

Pénznomok:

Cs. és kir. arany	5.66	5.74
20 márkás arany	11.88	11.90
20 frankos arany	9.59	9.63
1 Sovereigns	12.10	12.15

Kőbányai sortés vásár.

Július hó 3. Hizott sertés árak: 1 Magyar első rendű: 1 Öreg nehéz (páronkint 400 kilogramm felüli súlyban) 36 krtól 37. krig. Öreg közép (páronkint) 300-400 kilogramm súlyban 34-től-37- krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogramm felüli súlyban. 60-62 krig. Fiatal közép (páronkint) 251-320 kilogramm súlyban 59-60 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 kgm. terjedő súlyban 58 krtól 59 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klg. felüli súlyban) ——. krig. Közép (páronkint 220-280 klg. terjedő súlyban) ——. krig. Könnyű (páronkint 220 klg. terjedő súlyban) —. krtól — krig

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1895. május hó 1-től. —

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután 8 ó. 48 p.
	délben 12 ó. — p.
	este 8 ó. 15 p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
Szatmár-M.-Sziget felé	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ³⁾	este 8 ó. 05 p.
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
	reggel 5 ó. 48 p.
H.-Büszörmény-Bü l- Sz.-Mihály felé	(m. á. v.-től) reggel 6 ó. 04 p.
	(vásártérről) 3 ó. 57 p.
	(m. á. v.-től) délután 4 ó. 10 p.
	(vásártérről) " " " 5 ó. — p.
Füzes-Abony felé	m. á. v.-től reggel 5 ó. 13 p.
	(vásártérről) " " " 5 ó. 12 p.
Ohat-Köcs-Polgár felé	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 12 p.
	(vásártérről) " " " 4 ó. 17 p.
Derecske-Nagy-Léta felé r. s. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.	

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen kocsi (Junius 15-től Szept. 15 Kassára.

³⁾ Közvetlen kocsi Miskolczon át Budapestre.

